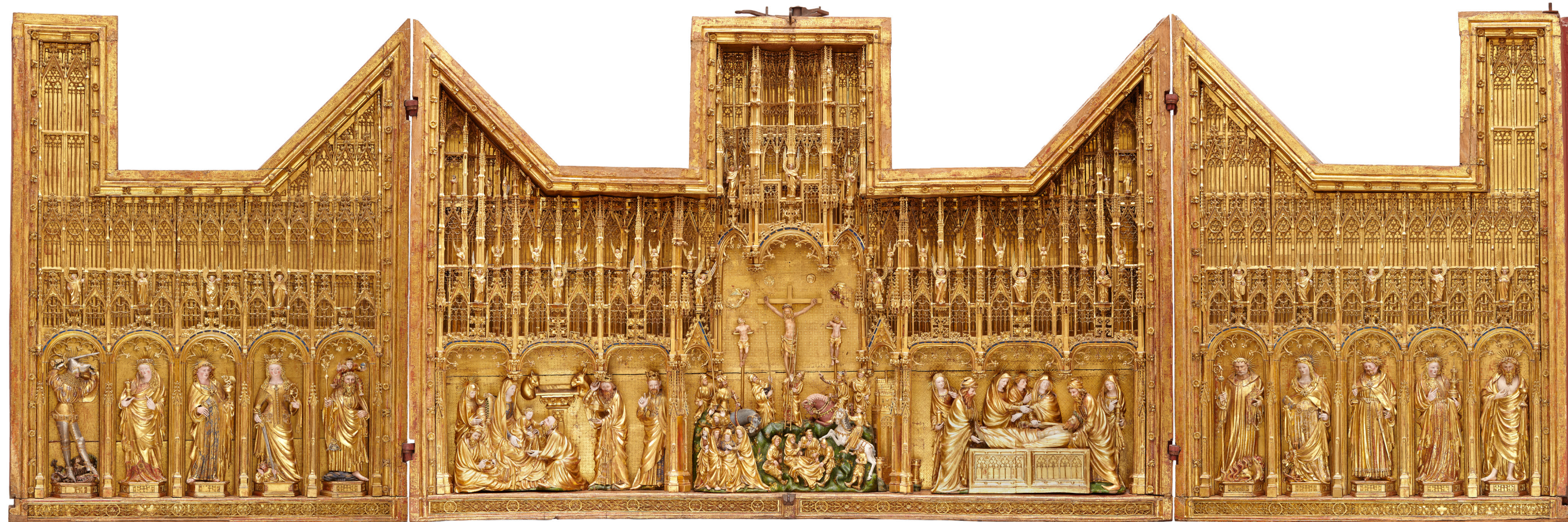

Een buitensporigheid als de klederdracht van 1350 tot 1480 vertoont, heeft de mode van later tijden niet weer te zien gegeven, althans niet in zo algemene en langdurige vorm. Er zijn ook later extravagante modes geweest, zoals de landsknechtendracht omstreeks 1520 en het Franse adellijke kostuum van omstreeks 1660, maar die teugelloze overdrijving en overlading, die de Frans-Bourgondische dracht een eeuw lang gekenmerkt heeft, blijft zonder voorbeeld. Hier ziet men, wat de schoonheidszin dier tijden, aan zijn ongestoorde drift overgelaten, wrocht. Een enkel hofkostuum wordt overladen met honderden edele stenen. Alle afmetingen worden tot in het belachelijke geoutreerd. Het vrouwenkapsel neemt de suikerbroodvorm van de 'hennin' aan: het haar wordt aan de slapen en bij de inplanting op het voorhoofd verwijderd of verborgen, om de zonderling gebombeerde voorhoofden te vertonen, die als schoon golden; het décolleté is plotseling begonnen. Doch in de mannenkleding zijn de buitensporigheden nog talrijker. Hier heeft men de lange schoenpunten of 'poulaines', die de ridders bij Nicopolis zich moesten afsnijden, om te kunnen vluchten, de ingesnoerde middels, de ballonachtig opgepofte mouwen, die bij de schouders omhoog staan, de houppelandes, die tot op de voeten hangen, en de buizen zo kort, dat zij de billen zichtbaar laten; de hoge puntige of cilindervormige mutsen en hoeden, de kaproenen wonderlijk om het hoofd

18.9 Het kruisigingsretabel te Dijon gesloten: de schilderijen van Melchior Broederlam. Op het linkerluik: Maria Boodschap en Maria bezoekt Elisabeth. Op het rechterluik: de opdracht in de tempel en de rust op de vlucht naar Egypte.

DIJON, MUSÉE DES BEAUX-ARTS

18.10 Het kruisigingsretabel geopend: het houtsnijwerk van Jacques de Baerze. In het midden de kruisiging, links de aanbedding der koningen, rechts de graflegging.

DIJON, MUSÉE DES BEAUX-ARTS